

на Дружината: можи справедливо да се назове: „първа по рѣдовна българека битка на възстаници съ турека войска въ XIX-я вѣкъ“ Въ нея битка се разказва, че взель участіе Мюдюринна отъ Свищовъ, придруженъ отъ много заптіета. Като се убѣдилъ впрочемъ Филипъ, че не ще му бѣди възможно да разбіе толкова силната турекъ войскъ, отстъпилъ и потѣглилъ на навжтрѣ въ Балканъ-тъ, а отъ тамъ въ Сърбія. Слѣдъ това, Митхадъ паша бѣше заповѣдалъ да изловятъ съучастниците на това възстаніе; и дѣйствително много хорица пострадахъ. Въ времято на битката же бѣхъ уловили Никола отъ Коювци, защото давалъ хлѣбъ на възстанниците на Филиповата Дружина, когото и убѣсихъ. Тѣй се свърши Филипъ-Тотевія походъ. Панайотъ Хитовъ же имаше Василя Левски Дяконъ отъ Карлово за знаменосецъ, и слѣдъ като преминахъ Дунавъ-тъ при Тутраканъ, и слѣдъ нѣкои малки сраженія съ турекитѣ заптіета; а при това, като се убѣди по флегматическія си характеръ, че не ще му бѣди възможно да одържи нѣкоя побѣда надъ Турцитѣ, по малочисленността на вѣскаритѣ на дружината му: той се оттѣгли тоже слѣдъ малко въ Балканскитѣ гори, а отъ тамъ въ Сърбія. Тѣй се свърши и неговія походъ. —

Слѣдъ Филипъ-Тотевія и Панайотъ-Хитовія походи, и — презъ сѣщото лѣто кѣмъ есенята, — случи се жалостната драма на Войводова и Цвѣтка Николова на парахода Германія, при отиванъето ѣмъ съ тоя параходъ за въ Бѣлградъ; които — издадени отъ единъ предатель-Българинъ, (* по заповѣдъ на мѣстното въ Русчукъ турско Правителство: убихъ ги въ самія параходъ Германія по единъ най немилостивъ начинъ; и слѣдъ убиванъето ѣмъ, извлякохъ ги отъ парахода, и ги влякохъ по улицитѣ въ Русчукъ за голѣмъ позоръ на чловѣчеството: — разумѣва се да подплашатъ Българитѣ. — По онова време бѣ издаденъ и неустрашимія нашъ поборникъ, и вѣрнія сѣдружникъ на Василя Левски Ангелъ Кънчовъ, койго като видѣлъ че турски

*) Увѣрляваше се по него време, че тоя Българинъ е былъ Величку Симеоновъ отъ Шуменъ, за когото и отсетнѣ се обнародова сѣщото въ вѣсникитѣ. —